

U w i a d o m i e n i e.

Na Gazetę Lwowską t.j. Wiadomości polityczne z Rozmaitościami i Dodatkiem, przyjmuje się pryncipalata za czas od 1. Lipca do końca Grudnia 1883 po 24 Zł. w. w. lub 9 ZR. 36 kr. M. H. — Pryncipalata przyjmuje C. K. Zwierzchny Urząd poczty Lwowski i wszystkie C. K. Urzędy pocztowe prowincyjne, naydalej do końca b. m. aby stosownie do ilości zamawiających, urządzony był naład.

Wiadomości krajowe.

— Ze Lwowa. —

Dokończenie Umowy między N. Cesarzem Austriackim a Jego Świątobliwością Papieżem Rzymskim względem wzajemnego wydawania zbiegów wojskowych.

Artykuł XX. Wszystkie przepisy Kartelu niniejszego zastosowane być mają w całej swojej rozciągłości, i takimiż sposobem do dezertorów z tych korpusów wojska, które iedną lub drugą z układających stron wysokich za granicą swoich Państw mieć może.

Art. XXI. Zakazano być ma z obudwóch stron, kupować od dezertera cokolwiek z odzieży, zbroi, koni, broni lub innych rzeczy wojskowych. Takowe powinny być wszędzie, gdzie y ie znalezione, jako rzeczy skradzione odebrane, i korpusowi temu, z którego dezerteter uszedł powrócić. Ten zaś, który ie kupił, nie może o wynagrodzenie szkody upominać się, i jeżeliby ich w naturze nie odszukano, to nabywca onych, za nieprawny swój postępek, złoży wartość tychże w monecią kurpiącą: w obudwóch zaś razach podlegać ma ieszcze przyzwoitęj karze, za przestąpienie niniejszego zakazu.

Art. XXII. Obiedwie układające się wyśokie Strony zgodziły się na to, aby niniejszy Konwencyi moc prawną nadadź, i onę we wszystkich swoich Państwach, sposobem obostronnie zwykłym, z tym rozkazem ogłosić każeć, ażeby od każdego dopełnianą i zachowaną była, i gdy od obiedwóch ratyfikowaną zostanie, w sześć tygodni po nastąpieniem ogłoszeniu, zupełną moc i dzielność otrzymała.

Art. XXIII. Kartel niniejszy ma mieć zupełny walor przez lat dziesięć, i pokąd odwołanym nie zostanie, należy go zawsze tak uważać, jak gdyby znowu na tyleż lat przedłożonym był.

Art. XXIV. Gdyby dodanie jakich osobnych Artykułów do Konwencyi niniejszney potrzebne byłoby miało, tedy te podług zasad, które tę ostatnię za posadę służą, i podług istniających między obojga Dworami stosunków szczęśliwęj zgody i ścisłego związku, ułożone być mają.

Gdy My i Jego Świątobliwość wszystkie te postanowienia obostronnie zatwierdziliśmy; przeto podaję się takowe niniejszym, wszędzie ogłosić się mającym Edyktem, do powszechney wiadomości Naszych poddanych, aby według tychże ściśle zachowali się, i nikt w tym względzie niewiadomością uniewinić się nie mógł.

Oraz rozkazujemy wszystkim Naszym urzędnikom tak cywilnym, jak wojskowym i innym przelożonym, na to czuwać, aby Konwencya niniejsza podług całego swego obięcia i treści ściśle dopełnianą i wykonywaną była.

Dań w Naszem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dnia dwudziestego osmego Stycznia, Tysiąc osmset dwudziestego trzeciego, a panowania Naszego w trzydziestym pierwszym roku.

Franciszek. (L.S.)

Henryk Hrabia de Bellegarde,
Minister Stanu i Konferencyi i Marszałek polny.

Józef Baron de Stipsicz,
Jeneral iszdy i Wice-Prezydent Rady wojenney nadworney.

Za naywyższym własnym rozkazem Jego C. K. Apost. Mości:

Kasper Lehmann.

U w i a d o m i e n i e

C. K. Rządu krajowego.

W Lwowskim C. K. Sądzie Szlacheckim zawakowało miejsce Protokolisty z pensją roczną 300 ZR. — Ci, którzy takowe miejsce otrzymać chcą, podadź mają swoje należytemi

allegatami opatrzone prośby, jeżeli już w jakim publicznym urzędzie znajdują się, przez swoje Prezydya, w przeciwnym zaś razie wprost do C. K. Lwowskiego Sądu Szlacheckiego, a to w czterech tygodniach od dnia ogłoszenia.

Kurs Wiedeński z dnia 31go Maja: Obligacye długu Stanu 5 procentowe w M. K. 82 5/16. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. — Obligacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. — — — — — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821 za 100 M. K. — — — — — Kurs na Augsburg za 100 Kur. 99 1/2 Br. Uso. — Moneta kawencyjna za 100, 249 7/8. — Akcyje bankowa, jedna po 97 9/10 ZR. M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Jedną z gazet Amerykańskich zawiera następujące wiadomości o Yturbidzie:

Państwo Yturbidego zbliża się już ku schyłkowi. Pierwsi Oficerowie opuszczają coraz liczniej jego stronnictwo. Z dwu owych Kommissarzów, których posłał do Veracruz dla czynienia układów, Jenerał Negrette przeszedł na stronę ludu, gdy tymczasem Sekretarz Herrare był zmuszony powrócić, niemniawszy nawet posłuchania u zwolenników stronnictwa republikańskiego. Yturbide żądał zwolnienia Kongressu, lecz żądanie to nie tylko, że odrzucono, ale jeszcze nalegano na niego, ażeby złożył koronę, obiecując mu wszelako dotąd bezpieczeństwo, dopóki Kongres nie postanowi co się z nim stać ma.

Na tę wiadomość opuścił Yturbide Meksyk, uzbroid całą Indyjską ludność, udał się do Tucabajonu i zawarł przymierze z William Cado, Indyjskim naczelnikiem w głębi Państwa, który pod tym warunkiem obiecał mu 10,000 wojska, ażeby sam został Cesarzem połowy Państwa Meksykańskiego a Yturbide drugie połowy. Naczelnik ten czynił już przygotowania do wypełnienia swoich przyrzeczeń. Dnia 21. Marca odebrano w Veracruz wiadomość z Puebli z d. 14., podług której wojsko gotowało się do opasania Yturbidego, lecz ón zamysłał połączyć się ze swoim Indyjskim Sprzymierzeńcem. Dnia 22. Lutego przybył do Veracruz Mahay, Agent Angielski wysłany do Yturbidego, atoli skoro tylko krąy w rękach republikańców obaczył, natychmiast powrócił do Hawanny.

Hiszpania.

Gazeta Francyi z d. 15. Maja donosi z Bayonny z d. 11. t. m. wieczorem, co następuje: »Dnia wczorajszego o 6. godz. wieczorem

przyprawdzono do Socca, jako zdobywca, bryg Hiszpański o 50 łasztach, w którym znajdowały się karabiny przeznaczone dla Hiszpańskich rewolucjonistów. Statek ten odebrany został przez jeden z naszych krążących okrętów. Nasi nieprzyjaciele niech się nie spodziewają, ażeby mogli tworzyć gueryllasów, wszakże, gdy zgraia Jenerała Konstytucyjnego Chapalangara chciała wpaść do pewnej wioski w Nawarze, natychmiast porwali się mieszkańcy do karabinów, siekier i toporów, zabili 17 i wzięli kilku w niewolę, których wydali Royalistom, reszta zaś puciekła. Wiadomo, że guerillasy mogą się tylko trzymać i pomagać wspierani od ludu, atoli lud Hiszpański jeszcze przed wkroczeniem Francuzów zawsze był przychylny oddziałom Royalistycznym.

List z Bayonny z d. 10. Maja donosi: »Bryg Najada i dwa inne okręty przybyły tu z wojenną amunicyją, a konwoy prowadzący 8,000,000 fr. w gotowiznie, odплыł pod dobrą zastoną do Hiszpanii. Jak głoszą, część większa potrzebnej dla wojska żywności zakupowaną odjad będzie w samym kraju. Oficer Rossyyski, który wziął na siebie, udać się do San Sebastianu i namawiać dowódcę do kapitulacyi, jest Pułkownikiem; skoro się tylko pokazał, kazano mu się natychmiast oddać. Mamy tu ciągle apaty prawie nie do wytrzymania.«

Wychodzący w Madrycie Dziennik »Universal« umieścił d. 24. Kwietnia doniesienie posłane od dowódcy w Siguenza do Jenerała Abisbala, z którego dowiadujemy się, że Bessieres ze znaczną siłą zbroyną pokazał się przed tem miastem. Z tamtąd wydał wezwanie do załogi, przypominając jej, jak dobrze obchodził się z konstytucyjnymi ienoami i obiecywał jej zupełną amnestyją, jeżeli broń złoży. Dowódca zamku wzbraniał się wszelako kapitulować. Mówią, że Meriwo opanował Arandę i uderzył na kolumnę Konstytucjonistów, których odpędził ku Madrytowi.

Gazeta »Prokurator Królewski« zawiera z d. 23. Kwiet. dwa artykuły. W pierwszym zarzuca Władzom Konstytucyjnym okrucieństwo, z jakim obchodzą się z więźniami Stanu. Drugi artykuł jest daleko ważniejszy w innym względzie. Dziennik ten mówiąc o woynie domowej niszczącej wszystkie prowincye Hiszpanii, wyjąwszy zajęte przez wojsko Francuzkie, wspomina o ducha obywatelskim większość ludności Hiszpańskiej, a o obywateli wieśniaków, zastanawiając nad siłą zbroyną, a którą obcy albo chciano wyruszyć w pole

przeciw Francuzom. »Pozwólmy, mówi ón, na 100,000 ludzi. Lecz do tego liczyć potrzeba milicję i nowo zaciężnych, wynoszących prawie półowę tęj liczby, a na których nigdy się spuścić nie można. Z pozostałych 50,000 zostawić potrzeba w Katalonii i w twierdzeniach znaczną ilość, i tą garstką, która zbędzie od tego wszystkiego, chcą przeszkodzić Francuzom, ażeby nie weszli aż do środka Hiszpanii? Od dawna nierozsądek był znakiem, po którym można poznać rewolucjonistów. Gdyby nawet Francya nie miała na naszey ziemi 100,000 wojska, mogłaby je wszelako w krótkim czasie podwoić. Posilkami i skarżami swoiemi może Francya znaczne czynić poświęcenia się, a Rząd nasz utrzymuje się tylko w ostatnich chwilach swoich wymuszoną kontrybucją.«

Monitor zawiera następujący odpis listu Barona d'Éroles z San Pedro de Torello datowanego d. 10. Maia, a pisanego do Marszałka Mcncey: »Gdy miałem honor pisać do JWPana, ruszyłem z wojskiem dnia wczorayszego do Wydry i na drodze dowiedziałem się o powrocie nieprzyjaciela do Bergi. Uważając, że Wydra byłaby mnie zbyt od niego oddalita, udałem się do San Pedro de Torello, w celu zboczenia do St. Tuirt de Bezora. Może moim prawem skrzydłem dostanę się aż do Ripolla. Na jednym z tych dwu miejsc oczekiwac będę postanowienia Hrabiego Curial i Jenerała Donnadieu. Udzieliłem im myśli mojej, zmierzającej ku temu, ażeby Minę zniszczyć zupełnie. Śmiało mogę zapewnić JWPana, że gdy tylko ośm dni ciągle ścigać go będziemy, zginie niezawodnie, ponieważ nie ma ani zapasów do strzelania ani żywności. Racz JWPan i t. d.«

Podług Gazet Francuzkich Mina stojąc w Olocie, miał mieć po różnych stanowiskach wojsko następujące: W Gorello batalion Barbastra, złożony z 700 ludzi, w Besalu stał Milans w 3,000; w Olocie batalion Barcelony, składający się ze 700 ludzi; pułk la Corona, mający 2,000 ludzi; batalion Tarragony, mający 700; ochotników z Arragonii było 2,000; z Sarragossy 800; batalion wysp Kanaryjskich, złożony także z 800; nareście po batalionie z pułków Meroli, Iberyi i Afryki, a w każdym było po 800 ludzi. Odkąd Mina powrócił z Olotu, powiększony został z innymi pułkami, między którymi znajdował się pułk ochotników z Gallicyi.

Francuzkie okręty blokujące od strony morzyskiej San Sebastian, zagnane zostały burzą

pod same działa tego miasta, których ogień uszkodził je cokolwiek. Tamże na zbiorowni marynarki urządono morski telegraf.

Wielka Brytania i Irlandya.

Dnia 12. Maia wnioś P. Goulburn w Izbie Niższej, ażeby w Irlandyi ogłoszono na czas pewny akt powstania. Lord Althorp zrobił dodatek: ażeby miasto przymusu do pojedynczych wziąć się środków. Lecz dodatek ten odrzucono podługich sporach, a wniosek przyjęto o pół do 3ciej godziny zrana 162 głosami przeciw 82.

Dnia 13 t. m. złożył w Izbie Wyższej Arcybiskup Kanterburyjski zdanie sprawy Wydziału tyczące się braku w prawach o ożenieniu, nad czem rozprawiali Lord Ellenborough, Shaftesbury i Stowell, poczem Arcybiskup odczytał po pierwszy raz nowy bill zasadzający się na zdaniu sprawy.

Francya.

Przybył do Paryża Margrabia Mataflorida i Arcybiskup Tarragony, dwaj byli współczłonkowie dawnéj Rejencyi Hiszpańskiej.

Xiężna Angoulême w podróży swojej ku południowi kazala w Toulouzie zaprosić do siebie matkę Hrabiego Villéle, a w Nismes matkę Jenerała Donnadieu i obiedwóm powiedziała wiele grzeczności z powodu ich synów.

Prusy.

Następujący Okólnik wyszedł do wszystkich Pruskich Rządów: »Dóświadczenie przekonano nas niestety, że tak w krajowych, jak i w zagranicznych wszechnicach trwają ciągle tajemne związki, chłopcostwa i inne zabiegi pod rozmaitemi postaciami i nazwiskami i mają wpływ najszkodliwszy na sposób myślenia i na obyczajność uczący się młodzieży. Chociaż przedsięwzięto już środki celem wykorzenia tych związków, wszelako wymaga tego godność i bezpieczeństwo Królewskiej służby, ażeby ci wszyscy z nię oddaleni zostali, którzy sprzeciwiając się istniejącym przepisom, wpływają do owych związków i zamachów, a przeto samo już za wczesno okazali swój sposób myślenia będący w sprzeczności z najwyższemi przepisami i z opartym na nich porządkiem obywatelskim. Stosownie do obowiązku Najwyższemu Gabinetowemu postanowienia z d. 12. Kwietnia r. z. na Ministerstwo Policyi włożonych, zlecam Królewskiemu Rządowi, nim przyymie auskultatorów i referendarzów, ażeby zawsze akademiczne zaświadczenia osób starających się o te miejsca, przesyłał do tegoż Ministerstwa. Wtedy Ministerstwo na mocy Najwyższego Gabinetowego rozporządzenia będzie czuwało, ażeby wszystkie

członki i uczestnicy tych związków i zamachów wylączeni byli od publicznej służby. Lecz żeby młodzieży udających się do wszechnic i znajdujących się tam, przedstawić niezbędne skutki, jakie wypłyną z uczestnictwa do tych zgubnych związków, Rząd Królewski ma to postanowienie ogłosić dziennikiem urzędowym i innym jakim stosownym sposobem. »Berlin d. 10. Kwietnia 1823.« (podpis.) Minister Spraw Wewnętrznych i Policji: »Schuckmann.«

Królestwo Polskie.

Dokończenie niemieszczonego w Gazecie Warszawskiej z d. 26. z. m. a w ostatnim Numerze Gazety naszej przerwano Wypisu z Protokołu Sekretaryjatu Stanu Królestwa Polskiego:

»Art. 14. Bilety kassowe sporządzone będą w Petersburgu pod Naszym bliższym dozorem przez osoby przysięgłe i w obecności delegowanego przez Kommissyją Rządową Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego Urzędnika. Bilety te będą ułożone w księgi, które zostaną wręczone temuż delegowanemu. Nasz zaś Minister Przychodów i Skarbu Królestwa Polskiego odebrawszy takowe księgi i protokółarnie opieczetować kazawszy, złoży je do depozytu Kassы Jeneralnój Królestwa w Warszawie. Za poleceniem pomienionego Ministra, księgi te będą częściowo wydawane z Kassы Jeneralnój, na summę, którą za każdą razą Nasz Namiestnik oznaczy i wręcza Kommissyji Nadzwyczajnej na ten cel przez Nas mianowanej, która bilety stęplami, numerem porządkowym i podpisami Kommissarzy opatrzy. Tak przygotowane bilety, zostaną z arkuszków wycięte, tak, ażeby grzbiat każdego biletu w księdze pozostawał, a Kommissyja Nadzwyczajna odda je protokółarnie Ministrowi Przychodów i Skarbu, który niemi wedling potrzeby Kassы Jeneralną i Kassы Woiewódzkie zaopatrzy. Księgi obejmujące grzbiety biletów, zostaną złożone w Kassie wymiany.«

»Art. 15. Kommissyja Nadzwyczajna złożona będzie: z pięciu Senatorów, z pięciu Członków Izby Poselskiej i z pięciu Członków Rady Stanu, których mianowanie Sobie zachowujemy.«

»Również zachowujemy Sobie powiększenie liczby Kommissarzy, jeżeli oświadczenie tego okaże potrzebę.«

»Art. 16. Namiestnik Nasz za nominację prócz tego na przedstawienie Ministra Przychodów i Skarbu, dwóch controllerów, którzy Kommissyji dodanemi będą.«

»Art. 17. W czasie umorzenia biletów

kassowych Namiestnik Nasz wybierze: trzech Senatorów, trzech Członków Izby Poselskiej, trzech Członków Rady Stanu i trzech Urzędników z Kommissyji Rządowej Przychodów i Skarbu.«

»Osoby te obecnemi będą operacyi umorzenia biletów, której protokół przedstawiony Nam będzie przez Namiestnika Naszego.«

»Art. 18. Kierunek wszelkich działań dotyczących się biletów kassowych, poruczamy wyłączenie Naszemu Ministrowi Przychodów i Skarbu, który Nam w tym przedmiocie osobne raporta półroczne składać będzie przez pośrednictwo Namiestnika Naszego.«

»Art. 19. Falszujący bilety kassowe, ich współnicy i pomocnicy, również, jak wszyscy którzyby ułatwiali obieg falszujących biletów, ulegać będą karom, jakie Kodex karny Królestwa na falszujących monetę wymierza.«

»Ukaranie ich ogłoszone będzie przez pisma publiczne.«

»Art. 20. Ten, kto pierwszy doniesie i wykryje bądź Władzy o falszującym biletu kassowe, odbierze (jeżeli doniesienie jego się sprawdzi) summę 5,000 Złotych Polsk. w Warszawie, jeżeli jest mieszkańcem Królestwa, jeżeli zaś mieszka w obcym kraju, wyliczy mu ją Minister sprawujący Nasze interessa w tymże kraju. Zachowujemy Sobie podwyższyć tę nagrodę na przypadek, gdyby odkryto machiny lub narzędzia, przeznaczone do fabrykacyi biletów i które mogłyby im nadać bliższe do prawdziwych podobieństwo.«

»Art. 21. Bilety zgubione albo zniszczone nie będą wynagradzane.«

»Każdy bilet splamiony, uszkodzony, inb podarty, będzie przyjmowany w Kassach, byleby rozemnać na nim można napis, wartość, nazwiska Kommissarzy, stęple i numer porządkowy.«

»Ponieważ znaki wodne wyrobione w biletach są nayspewniejszą rękomyją ich rzeczywistosci, żaden bilet, w którymby znaki te przez podklejenie zakrytemi były, w Kassach nie będzie mógł bydź przyjęty.«

»Art. 22. Bilety splamione, uszkodzone i podarte, które podług artykułu 21 uznane zostaną prawdziwemi, będą zamienione w Kassie wymiany na bilety nowe.«

»Art. 23. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Namiestnikowi Naszemu i wszystkim Kommissyjom Rządowym, w czym do której należy, polecamy.«

»Dan w Petersburgu d. 3. (15) Kwietnia 1823.« (podpis.) »Alexander«